

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

navrhovatelka: **NATUR Projekt s.r.o.**, IČO: 19194439
sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1
zastoupená JUDr. Ervínem Perthenem, MBA, advokátem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
odpůrkyni: **Obec Modlany**
sídlem Modlany 34, 417 13 Modlany
zastoupená Mgr. et Mgr. Michalem Bouškou, advokátem
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Modlany, vydaného usnesením Zastupitelstva obce Modlany ze dne 21. 9. 2022, č. 4/5/2022,

takto:

Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o návrhu.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se návrhem podaným prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Modlany, vydaného usnesením Zastupitelstva obce Modlany ze dne 21. 9. 2022, č. 4/5/2022, a to konkrétně ve vztahu k pozemku parc. č. X v katastrálním území X. Současně se navrhovatelka domáhala toho, aby soud odpůrkyni uložil povinnost nahradit jí náklady řízení.
2. Zdejší soud následně rozsudkem ze dne 20. 12. 2023, č. j. 140 A 4/2023-50, v předmětné věci shledal námitky navrhovatelky zčásti důvodné, přičemž rozhodl tak, že nadepsaný územní plán ve vztahu k pozemku parc. č. X v katastrálním území X zrušil v části jeho zařazení do ploch zemědělských (NZ) a přírodních (NP), a to dnem právní moci tohoto rozsudku (výrok I.), a ve zbytku návrh zamítl (výrok II.). Současně vyslovil, že je odpůrkyně povinná zaplatit navrhovatelce náhradu nákladů řízení v částce 26 424 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.).
3. Proti shora popsanému rozsudku zdejšího soudu poté podala odpůrkyně kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 17. 1. 2025, č. j. 5 As 3/2024-23, tak, že rozsudek zdejšího soudu zrušil ve výroku III. a věc mu v daném rozsahu vrátil k dalšímu řízení (výrok I.). Zároveň Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost ve zbytku zamítl (výrok II.) a vyslovil, že se navrhovatelce nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti (výrok III.).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Nejvyšší správní soud přitom v odůvodnění svého rozsudku ke zrušující části výslovně uvedl, že: „Výrok III. napadeného rozsudku je odůvodněn v bodě 51.; krajský soud přiznal navrhovatelce plnou náhradu nákladů řízení, neboť měla ve věci úspěch. S ohledem na výrok II. napadeného rozsudku však nelze tomuto závěru přisvědčit. Pokud byl návrh na zrušení územního plánu z části shledán nedůvodný, respektive úspěch navrhovatelky ve věci byl jen částečný, pak je nutné při rozhodování o náhradě nákladů řízení vycházet z věty druhé § 60 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud proto měl určit poměr úspěchu obou účastníků a od úspěchu účastníka odečíst jeho neúspěch (tj. míru úspěchu druhé strany) a podle toho rozhodnout o náhradě nákladů řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2020, č. j. 10 As 214/2019-64, dále např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2024, č. j. 11 Af 49/2021-67). Krajský soud pochybil, postupoval-li dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s.“

Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud konstatuje, že nesouhlasí s názorem stěžovatelky, že replika navrhovatelky k vyjádření stěžovatelky k návrhu na zrušení územního plánu ve věci nepřinesla nic nového, a proto ji nelze považovat za úkon právní služby pro účely náhrady nákladů řízení. Replika totiž nebyla pouhým zopakováním již jednou uvedeného, navrhovatelka v ní reagovala na argumentaci stěžovatelky, která se v čase od přijetí územního plánu nezanedbatelně vyvíjela. Jedná se proto o úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném v době rozhodování krajského soudu (dále jen „advokátní tarif“), představující důvodně vynaložený náklad ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s.“

5. K tomu soud současně zdůrazňuje, že byl v řízení podle § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu obsaženým v jeho rozsudku.
6. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.
7. Komentářová literatura ke shora citovanému ustanovení uvádí, že „se lze s částečným úspěchem setkat i v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, pokud soud zruší napadené opatření obecné povahy nebo jeho část v menším rozsahu, než požadoval navrhovatel. V případě částečného úspěchu ve věci má právo na náhradu nákladů ten účastník, jehož míra procesního úspěchu převažuje nad mírou procesního neúspěchu. Účastníku, který má na základě tohoto pravidla právo na náhradu nákladů řízení, se přizná náhrada části nákladů řízení ve výši odpovídající rozdílu mezi mírou procesního úspěchu a mírou procesního neúspěchu.“ (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol.: Soudní řád správní: Komentář, Systém ASPI, Wolters Kluwer, 2019, k § 60, nebo Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P.: Soudní řád správní – online komentář. 3. aktualizace., C. H. Beck, Praha: 2016, k § 60). Případným je též zmínit, že, „částečný úspěch navrhovatele nastává tehdy, jestliže soud vyhověl větší části požadavků obsažených v petitu návrhu nebo těm významnějším z nich (např. zrušil-li dvě ze tří žalobou napadených rozhodnutí).“ (viz Potěšil, L., Šimíček, V. a kol.: Soudní řád správní: Komentář, Systém ASPI, Nakladatelství Leges, 2014, k § 60).
8. Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 20. 11. 2020, č. j. 10 As 214/2019-64, mimo jiné uvedl, že „při své další úvaze se pak řídil klasickou civilní doktrínou náhrady nákladů řízení při částečném úspěchu ve věci (viz např. Drápal, L., Bureš, J.: Občanský soudní řád. Komentář. C. H.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Beck, I. vydání, Praha 2009, komentář k § 142), která se uplatňuje i ve správním soudnictví. Podle ní je třeba určit poměr úspěchu obou účastníků a od úspěchu účastníka odečíst jeho neúspěch (tj. míru úspěchu druhé strany). Městský soud proto určil, že stěžovatel uspěl v bodě 3 své žádosti (úspěch 50 %), ale naopak neuspěl v bodě 5 své žádosti (neúspěch 50 %). Odečtením neúspěchu od úspěchu vznikne nula, proto nebyla stěžovateli přiznána žádná náhrada nákladů řízení.“

9. Soud konstatuje, že navrhovatelka svoji návrhovou argumentaci zaměřila zcela konkrétně na samotnou otázku změny funkčního využití dotčeného území. Soud jejímu návrhu vyhověl a v napadeném opatření obecné povahy zrušil výrokem I. rozsudku ze dne 20. 12. 2023 zařazení předmětného pozemku do ploch zemědělských (NZ) a přírodních (NP). Navrhovatelka však v petitu podaného návrhu uvedla, že má být územní plán v části dotčeného pozemku zrušen zcela. Takto formulovaný petit však seznatelně překračoval vlastní obsah návrhových tvrzení, přičemž soud vázán zásadou zdrženlivosti a minimalizace zásahu do územního plánu v této zbylé části podaný návrh výrokem II. rozsudku ze dne 20. 12. 2023 zamítl.
10. Na tomto základě tedy soud v posuzované věci podle § 60 odst. 1 věty druhé s. ř. s., vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozsudku ze dne 17. 1. 2025, č. j. 5 As 3/2024-23, shledal, že navrhovatelka byla úspěšná pouze částečně, a to v rozsahu zrušení zařazení dotčeného pozemku do ploch zemědělských (NZ) a přírodních (NP), avšak již nebyla úspěšná v části úplného zrušení namítaného územního plánu pro předmětný pozemek. Dle názoru soudu tudíž za vyvstálé situace nelze jednoznačně stanovit, který z účastníků řízení byl více úspěšný. V posuzovaném případě se totiž jednalo o řešení otázky, která neumožňuje přesnou kvantifikaci míry procesního úspěchu (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 8. 1. 2025, č. j. 142 A 2/2023-116). S ohledem na veškeré popsané skutečnosti je proto soud toho názoru, že úspěch účastníků v tomto soudním řízení je v zásadě shodný. Odečtením neúspěchu od úspěchu navrhovatelky v řešené věci tak vyjde nula, a proto bylo ve výroku tohoto usnesení dle § 60 odst. 1 věty druhé s. ř. s. vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o návrhu.
11. Pouze pro úplnost soud závěrem připomíná, že otázka náhrady nákladů řízení o kasační stížnosti odpůrkyně proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2023 byla vyřešena už výrokem III. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2025, č. j. 5 As 3/2024-23.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 5. února 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.